

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu przewodu sądowego Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

co do oskarżonych:

Z. Z. jest bezdzietnym kawalerem. Nie posiada majątku i innych osób na utrzymaniu. Legitymuje się wykształceniem średnim. Posiada uprawnienia instruktora sportu, zatrudniony jest na umowę zlecenia w Klubie Sportowym (...) w Ł. w charakterze trenera, pozytywnie oceniany za zaangażowanie. Za osiągnięcia trenerskie powołany do kadry wojewódzkiej. Uczestniczy w akcjach charytatywnych. Leczył się odwykowo z uzależnienia od alkoholu i narkotyków, po zakończeniu terapii w styczniu 2016 r. utrzymuje abstynencję. Był dotychczas pięciokrotnie karany: za przestępstwa przeciwko mieniu, zdrowiu i życiu oraz bezpieczeństwu w komunikacji (dane o karalności: k.590-593, wywiad kuratora k. 381-381v, 615-616-641, dane co do osoby k.546, opinia (...) k.543, kwestionariusz leczenia uzależnienia k.355-367)

K. H. jest bezdzietnym kawalerem. Posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest sprzedawcą. Utrzymuje się z prac dorywczych w ogrodnictwie, osiągając dochód w kwocie ok. 2 000 zł miesięcznie. Nie posiada majątku. W 2015 r. podjął leczenie depresji i uzależnienia od środków odurzających. Nie był dotychczas karany (dane o karalności k. 595, dane co do osoby k.546, kwestionariusz leczenia uzależnienia k.368-360)

A. K. (1) jest bezdzietnym kawalerem. Posiada wykształcenie gimnazjalne i pozostaje na utrzymaniu rodziców, nie posiada majątku. Nie był dotychczas karany (dane o karalności k.594, dane co do osoby k.546)

co do stanu faktycznego:

Mieszkaniec M. W. J. urodził się (...) Utrzymywał bliskie kontakty koleżeńskie z Z. Z., w relacjach towarzyskich pozostawali także rodzice wymienionych, również zamieszkali w M..

(zeznania W. J. k. 30-31, 130-133, W. Z. k.568v-569, T. Z. k.584-585)

Jesienią 2012 r., podczas dożynek organizowanych na terenie M., Z. Z. poczęstował W. J. marihuaną, którą wspólnie z nim wypalił. Był to pierwszy kontakt W. J. ze środkami odurzającymi.

Przez okres kilku kolejnych miesięcy małoletni wówczas W. J. nie palił marihuany, aż do lata 2013 r., kiedy to kupił – także w M. - od Z. Z. 0,5 grama tego środka odurzającego, który sam spalił. Uišcił za niego Z. Z. 20 zł.

W 2014 r., począwszy od lipca do października tego roku, jeszcze kilkukrotnie W. J. zakupił od Z. Z. w M. marihuanę o łącznej wadze 60 gram za łączną kwotę 1620 zł.

Ostatni raz W. J. nabył w M. od Z. Z. marihuanę o wadze 2,5 grama za kwotę 80 zł w sierpniu 2015 r.

(zeznania W. J. k. 30-31, 130-133)

Mieszkaniec S. gminy C. A. K. (1) w 2014 r. zasadził pięć krzaków konopi indyjskich w lesie w miejscowości A. województwa (...). Uprawę następnie zebrał i wysuszył liście wskazanych roślin, uzyskując ok 50 gram środka odurzającego w postaci marihuany.

W. N. (1) urodziła się (...) Zamieszkuje w K., gminy M.. W 2015 r. pozostawała w kontaktach towarzyskich z A. K. (1) i K. H..

Uzyskany z własnej uprawy środek odurzający w postaci marihuany A. K. (1) przeznaczał na własny użytek, a także udostępniał go innym osobom, tj W. N. (1) i mieszkańcowi Z. S. gminy M. – J. G. (1). I tak w maju 2015 r. pięciokrotnie

udzielił go na terenie K. W. N. (1), która go wypaliła. Następnie odpłatnie udzielał wskazany środek odurzający J. G. (1). W okresie pomiędzy lipcem a sierpniem w N. dziesięciokrotnie udzielił mu marihuany o łącznej wadze nie mniejszej niż 5 gram za kwotę nie mniejszą niż 250 zł oraz w tej samej miejscowości w październiku 2015 r. jednokrotnie udzielił mu marihuany o łącznej wadze 26 gram za kwotę 500 zł.

(wyjaśnienia A. K. (1) k.66-67, 90-92, zeznania J. G. (1) k. 46-47, 550v-551, zeznania W. N. (1) k.18-19)

K. H. w dniach 4 i 5 listopada 2015 r. poczęstował marihuaną W. N. (1), świętującą wówczas w M. swoje urodziny. Małoletnia spaliła tak uzyskaną od K. H. marihuanę.

(zeznania W. N. (1) k.140-142, 567, protokół przeszukania mieszkania W. J. k.6-8, protokół użycia testera k.9,10, opinia chemiczna k.212-214)

co do wyjaśnień oskarżonych:

Z. Z. nie przyznał się do zarzuconych mu czynów i wyjaśnił (k.547-548), iż był w tym czasie za granicą. W okresie zarzutu z pkt I był w S., gdzie pracował jako kierowca w hurtowni odzieży używanej Hurt-mix, a do kraju wrócił dopiero w grudniu przed świętami. W okresie zarzutu z pkt II był w Holandii, gdzie pracował w rzeźni od 24 maja do sierpnia, po czym po tygodniowym pobycie w domu wyjechał do Ząbek. W okresie zarzutu z pkt III był w Anglii, pracował przez kilka dni i pomagał siostrze w opiece nad dzieckiem, nie było go też w okresie zarzutu z pkt IV. W. miał trudną sytuację w domu i próbował go wspierać, zainteresować sportem. Nadto złożył wyjaśnienia w zakresie poprawnego funkcjonowania po opuszczeniu zakładu karnego, utrzymywania abstynencji, działalności społecznej na rzecz potrzebujących. Jest mu przykro, że W. go pomówił, zapewni dlatego, że w kłótni powiedział m, że jego tata jest gejem. Utrzymuje abstynencję od 23 miesięcy (k.612).

K. H. zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i przed Sądem, nie przyznał się do zarzuconych mu czynów i wyjaśnił, iż poznał W. N. (1) na ognisku, a potem dopiero dowiedział się, ile ona ma lat. Była dziecinna. W dniu swoich urodzin 4 listopada 2015 r. chciała stanąć blisko pociągu, żeby go widzieć i słyszeć. Palili tytoń z melasą, mogła myśleć, że to marihuana, a poza tym ona może chcieć się na nim odegrać, bo nie chciał z nią mieć kontaktów (k. 255-258, 548-548v).

A. K. (1) w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do zarzuconych mu czynów i wyjaśnił (k.66-67, 90-92, 230-232), iż posiadał narkotyki z własnej hodowli – w 2014 r. posadził pięć krzaków konopi indyjskich wyrosło z nich pięć drzewek, ziarna kupił w internecie, liście wysuszył, mogło tego być 50 gram. Palił tą marihuanę razem z dziewczyną, tj. W. N. (1) - w maju 2015 r. częstował ją marihuaną pięciokrotnie, większość wypalił sam, a resztę sprzedał J. G. (2) – tyle ile w postawionym mu w zarzucie. Na rozprawie A. K. (1) nie przyznał się do zarzuconych mu czynów, jednakże potwierdził uprzednio złożone wyjaśnienia (k.548v-549).

co do oceny dowodów:

Wyjaśnienia A. K. (1) dotyczące uprawiania i zbioru marihuany, a następnie udzielania jej innym osobom zasługują na przymiot wiarygodności. Znajdują bowiem potwierdzenie w zeznaniach J. G. (1) (k.46-47, 550v-551), który konsekwentnie w postępowaniu przygotowawczym i przed Sądem potwierdził tę okoliczności oraz w zeznaniach W. N. (1) k.18-19, która wskazała nadto, iż po zapaleniu udzielonej jej marihuany czuła się pobudzona i śmiała.

Za niewiarygodne Sąd uznał natomiast wyjaśnienia Z. Z. i K. H. w zakresie w jakim zaprzeczają oni popełnieniu zarzuconych mu czynów.

Wyjaśnienia Z. Z. w zakresie w jakim twierdzi on, iż w datach czynów przebywał za granicą nie zasługują na uwzględnienie.

Sąd po analizie dowodów bez wątpliwości obdarzył stojące w sprzeczności z tymi wyjaśnieniami zeznania W. J. k. 30-31, 130-133. Świadek ten znał osobiście Z. Z. i logicznie ze wskazaniem dat oraz kwot, za które udzielono mu

marihuanę, spójnie przytoczył w postępowaniu przygotowawczym poszczególne zdarzenia. Z opinii psychologicznej wynika (k.146-147), iż zdolności W. J. do spostrzegania, zapamiętywania i odtwarzania spostrzeżeń są w pełni zachowane, a jego zeznania mają istotną wartość informacyjną i cechują się wysokim stopniem wiarygodności psychologicznej.

Twierdzenia Z. Z. odnośnie pobytów za granicą w latach 2012-2015 znajdują wprawdzie odzwierciedlenie w zeznaniach jego rodziców (W. Z. k.568v-569, T. Z. k.584-585), to jednak stoją już w zasadniczej sprzeczności z zeznaniami E. D. k.584, z których to wynika, że oskarżony przebywał w S. w 2012 r. od połowy sierpnia do połowy września oraz od początku października do świąt Bożego Narodzenia. Zeznania E. D. wskazują zatem, iż jesienią 2012 r. Z. Z. nie przebywał nieprzerwanie w S., co z kolei starali się dowieść rodzice oskarżonego i on sam. Brak jest podstaw do podważenia szczerości i tym samym wiarygodności zeznań niezainteresowanej wynikiem postępowania E. D., a tym samym twierdzenia Z. Z. i jego rodziców w tym zakresie nie zasługują na wiarę, stanowiąc jedynie linię obrony oskarżonego. Charakterystyczne też, iż twierdzenia o pobytach za granicą w datach czynów oskarżony zaczął wysuwać dopiero w toku przewodu sądowego, zaś przesłuchiwany w toku śledztwa, po przedstawieniu mu zarzutów, nie podnosił wskazanych okoliczności, których - co logiczne - nie pominąłby, gdyby polegał na prawdzie.

Zeznania W. Z. k.568v-569 i T. Z. k.584-585 w zakresie dotyczącym kontaktów towarzyskich z rodziną W. J. i nim samym zasługują natomiast na przymiot wiarygodności - nie były kwestionowane w toku postępowania i spójnie wynikają z relacji tych świadków.

W toku przewodu sądowego zeznania zmienił także W. J. (k.549v-550, 582-584) twierdząc, iż uprzednio jedynie pomówił Z. Z., a faktycznie marihuanę uzyskał od innej osoby, a nadto iż w toku przesłuchania został uderzony przez policjanta, grożono mu pobiciem i umieszczeniem w schronisku, a nadto w części jego przesłuchania nie uczestniczyła jego matka. Sąd waząc wskazane okoliczności uwzględnił treść opinii sądowo-psychologicznej W. J. k.597-600, z której wynika, iż w toku wypowiedzi tego świadka na rozprawie zaobserwowano niewerbalne oznaki napięcia i niepokoju, zamkniętą postawę i jedynie minimalny kontakt wzrokowy, a przy relacjach dotyczących Z. Z. wzmożone oznaki lęku i napięcia. W ocenie biegłego zaobserwowane wskaźniki w postaci niespójności komunikatów werbalnych i niewerbalnych, brak spontanicznej ekspresji, nagłe i przerywane zanikanie ekspresji, brak wiarygodnej ekspresji na czole, spojrzenie skierowane w dół, postawa obronna i uboga mimika mogą wskazywać na nieszczerść wypowiedzi opiniowanego lub niechęć do ujawnienia wszystkich faktów. W tym zakresie Sąd uwzględnił także, iż W. J. rzekome nieprawidłowości podczas jego przesłuchania przed Policją podniósł dopiero po upływie 1,5 roku od jego przebiegu, a nieprawidłowości przebiegu tej czynności nie potwierdziła opinia psychologiczna wywołana w postępowaniu przygotowawczym.

Miarodajność przebiegu przesłuchania wynika nadto ze spójnych zeznań J. B. k.581-582, M. N. k.611v-612, P. W. k.602-602v, M. G. k.603 i G. C. k.603-603v. Rzetelność wskazanych zeznań, wskazująca na prawidłowy przebieg przesłuchania W. J. na Policji, logicznie wynika z faktu złożenia przez W. J. tożsamych co do istoty zeznań przed prokuratorem, a także potwierdzona została dowodem z konfrontacji A. K. (2) i J. B. (k.581-582). Tym samym Sąd nie uznał miarodajności zeznań W. J. złożonych przed Sądem.

Sąd obdarzył wiarą zeznania W. N. (1) k.140-142, 567 dotyczące udzielania jej marihuany przez K. H.. Świadek spójnie zrelacjonowała te okoliczności w toku śledztwa i przed sądem, a miarodajność zeznań tego świadka potwierdzona została nadto opinią psychologiczną (k.179-180). Tym samym Sąd nie uznał za wiarogodne wyjaśnień K. H., w których zaprzecza on wskazanym okolicznościom, a nadto jego twierdzeń, iż faktycznie palili tytoń z melasą, który świadek mogła pomylić z marihuaną. W tym zakresie Sąd uwzględnił, iż W. N. (2) wskazała, iż po udzielonej jej marihuanie była rozluźniona i melancholijna i jest przekonana, że paliła marihuanę, gdyż wcześniej paliła już z W. J..

Susz zabezpieczony u W. J. był niewątpliwie zieleń konopi innym niż włókniste (protokół przeszukania mieszkania W. J. k.6-8, protokół użycia testera k.9,10, opinia chemiczna k.212-214), co tym samym uwiarygadnia miarodajność zeznań W. N. (1).

Do ustaleń faktycznych nie przyczyniły się natomiast zeznania D. P. k. 551, który nie miał wiedzy odnośnie okoliczności istotnych dla postępowania. Sąd w pełni obdarzył natomiast wiarą dowody nieosobowe, których fachowość i rzetelność nie była w toku procesu kwestionowana.

W zakresie oceny prawnej:

W zakresie czynu zarzuconego Z. Z. w pkt I oraz K. H. w pkt V Sąd uznał, iż wymienieni udzielając bezpłatnie małoletniemu środka odurzającego w postaci marihuany o nieustalonej wadze dopuścili się czynu z art. 58 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz. U. z 2017r. Poz. 783). Odpłatne udzielenie środka odurzającego małoletniemu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, zarzucone Z. Z. w pkt II, III, IV, wyczerpało znamiona czynu z art. 59 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz. U. z 2017r. Poz. 783), przy czym w ramach czynu zarzuconego w pkt III Z. Z. przedmiotowego zachowania dopuścił się w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru – art. 12 kk.

Działanie polegające na uprawie konopi należy uznać za przestępstwo, wyczerpujące znamiona określone w przepisach art. 63 ust. 3 ustawy z 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Znamieniem tego przestępstwa jest "znaczna ilość" środków odurzających. W rozumieniu wskazanej ustawy jest to taka ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby, co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych.¹ W judykaturze i orzecznictwie wyklarował się pogląd, iż jednostkowa dawka ziela konopi innych niż włókniste mieści się w przedziale pomiędzy 0,3 grama a 1 grama.² A. K. (1) uprawiał 5 roślin konopi innych niż włókniste, z których otrzymał 50 gram marihuany, a zatem znaczną ilość. Tym samym zakwalifikować należało czyn przypisany A. K. (1) w pkt IX z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

W zakresie czynów zarzuconych A. K. (1) w pkt VI, VII i VIII Sąd zważył, iż oskarżony w ich ramach podejmował działania w bezpośredniej bliskości czasowej i z góry powziętego zamiaru (art. 12 kk). W ramach jedności motywacyjnej – udzielania (odpłatnego i nie) środka odurzającego, pochodzącego z jednego źródła. Uzasadnione jest zatem potraktowanie czynów zarzuconych mu w pkt VI-VIII w kategoriach jednego czynu w rozumieniu art. 11 § kk, w ramach którego A. K. (1) wypełnił znamiona art. 58 ust 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art 12 kk (w odniesieniu do małoletniej W. N. (1)) w zb. z art. 59 ust 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (w odniesieniu do J. G. (3) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej).

W zakresie kary:

Uwzględniając stopień winy oskarżonego Z. Z., społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów, nadto jego dotychczasową karalność oraz ilość udzielanego środka odurzającego, a także mając na uwadze dyrektywy prewencji szczególnej i ogólnej Sąd uznał za zasadne wymierzyć kary:

- za czyn z pkt 1 wyczerpujący dyspozycję art. 58 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Z 2017 r. poz.783) – 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- za czyn z pkt 2 wyczerpujący dyspozycję art. 59 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Z 2017 r. poz.783) przy zastosowaniu jej nadzwyczajnego złagodzenia na zasadzie art. 60 § 2 i § 6 pkt 2 kk – roku pozbawienia wolności oraz na zasadzie art. 45 § 1 kk przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w w kwocie 20 zł;
- za czyn z pkt 3 wyczerpujący dyspozycję art. 59 ust 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz. U. z 2017r. poz. 783) w zw. z art. 12 kk przy zastosowaniu jej nadzwyczajnego złagodzenia na zasadzie art. 60 § 2 i § 6 pkt 2 kk – roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz na zasadzie art. 45 § 1 kk przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w w kwocie 1620 zł;
- za czyn z pkt 4 wyczerpujący dyspozycję art. 59 ust 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz. U. z 2017r. poz. 783) przy zastosowaniu jej nadzwyczajnego złagodzenia na zasadzie art. 60 § 2 i § 6 pkt

2 kk – roku pozbawienia wolności oraz na zasadzie art. 45 § 1 kk przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w w kwocie 80 zł;

Kary te – biorąc pod uwagę okoliczności czynu i ich ciężar gatunkowy – są dosyć łagodne, aczkolwiek pozwalają stwierdzić, że ich wykonanie będzie stanowiło minimalną represję, która w przyszłości zapobiegnie powrotowi Z. Z. do przestępstwa.

Na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk w zw. z art. 86 § 1 kk tak orzeczone kary pozbawienia wolności należało połączyć. Mając na uwadze z jednej strony bliski związek czasowy poszczególnych czynów oraz fakt, że zostały one skierowane przeciwko tym samym dobrom prawnie chronionym, przyjmując zasadę asperacji, Sąd wymierzył oskarżonemu rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Zgodnie z treścią art.63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec Z. Z. kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie od 6.10.2016 r. godz. 8.00 do 5.04.2017 r. godz. 15.35.

Sąd zważył, iż wina i społeczna szkodliwość czynów przypisanych oskarżonym K. H. i A. K. (1) nie jest tak znaczna jak w przypadku czynów przypisanych Z. Z.. Nadto Sąd wziął pod uwagę dotychczasową niekaralność tych oskarżonych oraz w odniesieniu do A. K. (1) uwzględnił przyznanie się tego oskarżonego do winy i złożenie szczyrych wyjaśnień.

Mając na uwadze powyższe, Sądy wymierzył kary:

- K. H. za czyn z pkt V na mocy art.58 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 37a kk - roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym;
- A. K. (1) za czyn w ramach zarzuconych w pkt VI, VII i VIII z art. 59 ust. 1 w zb. z art. 58 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 37b kk - 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę roku ograniczenia wolności obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym oraz na zasadzie art. 45 § 1 kk Sąd zobligowany był orzec przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z tego przestępstwa w kwocie 750 zł;
- A. K. (1) za czyn z pkt IX na mocy art.63 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 37a kk – grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 50 zł każda stawka.

Kary te są dosyć łagodne, aczkolwiek pozwalają stwierdzić, że ich wykonanie będzie stanowiło minimalną represję, która w przyszłości zapobiegnie powrotowi A. K. (1) i K. H. do przestępstwa.

Zgodnie z treścią art.63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec A. K. (1) kary pozbawienia wolności zaliczył okres zatrzymania w niniejszej sprawie od 17.11.2015 r. godz. 13.25 do 18.11.2015 r.

Z uwagi na sytuację materialno–finansową oskarżonych oraz wymiar orzeczonych względem nich kar Sąd uznał, że obciążanie ich kosztami procesu będzie bezcelowe i zbyt uciążliwe, i dlatego na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych i opłat.

1 wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 12 września 2013 roku, II AKa 141/13, LEX nr 1378751

2 m.in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 18 marca 2013 roku, II AKa 22/10, KZS 2011/7-8/83